

Vi støtter ligeledes nedsættelsen af et fødevarekontroludvalg og en revisionsenhed, der kan føle op på kontrollen. Det er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse afgørende, at der er en meget høj grad af troværdighed omkring den nye kontrolstruktur, og vi finder, at en redegørelse årligt vil give Folketinget et vist indblik i fødevarekontrollen, eventuelt suppleret med løbende orienteringer i forhold til det af Folketinget nedsatte Fødevareudvalg.

Til slut vil jeg dog komme med et par kritiske bemærkninger, og det gælder lovforslagets utallige bemyndigelser. Godt nok er denne lov en rammelov, men i så godt som hver eneste paragraf har ministeren meget vidtgående bemyndigelser, og det vil vi under udvalgsbehandlingen kræve en grundig juridisk vurdering af.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ærlig talt, at det er for stærkt, at fru Lene Espersen nu fører sig frem med antydninger af, at den kontrol, som varetages af de nuværende lokale enheder, ikke er effektiv og ikke kan leve op til kravene. Det er på grund af et stadigt pres fra de nuværende lokale enheder, at vi overhovedet har fået kendskab til skandalen om bakteriebomberne i det hakkede kød. Det er på trods af de centrale myndigheders valenhed, at det overhovedet er lykkedes de lokale enheder at komme frem.

Og så vil jeg godt spørge fru Lene Espersen, når hun nu mener, at det skal være ensartet: Hvad er formålet egentlig med ensartetheden? Vi stillede det samme spørgsmål til hr. Erling Christensen uden at kunne få svar på det. Jeg tror, at vi har svaret i det københavnske eksempel, for dér gik den københavnske kontrol jo efter fru Lene Espersens opfattelse for vidt, og nu ønsker man altså at sænke kontrollen til laveste niveau. Det afslører fru Lene Espersen klart med det eksempel. Jeg vil godt spørge, om det er rigtig forstået.

Erling Christensen (S):

Fordi man snakker meget højt herinde, og fordi enkelte lokale centre måske kommer meget i pressen, så er det ikke ensbetydende med, at man når nogle resultater.

Det er til fru Lene Espersen, og her vil jeg godt med hensyn til den fødevarevirksomhed, som får besøg hveranden uge, sige, at jeg synes, der er taget lidt højde for det i § 49, stk. 4.

Men det, jeg bad om ordet for, var med hensyn til placeringen af miljøkontrollen. Det er rigtigt, at det er et vigtigt spørgsmål også for kommunerne, som måske kan frygte, at der kommer ekstra omkostninger, ved at den bliver skilt ud. Jeg tror, at det er vigtigt at give det signal her i dag – det vil jeg i hvert fald gøre på Socialdemokratiets vegne – at der er ingenting i lovforslaget, som siger, at man ikke fortsat kan arbejde sammen og måske endda i samme bygning, hvis man ønsker det. Eller man kan gøre som i Sønderjylland, hvor man har delt det op i en levnedsmiddelkontrol og en miljøkontrol, og så kan man købe opgaver af hinanden, man kan benytte hinandens ekspertise, og man kan benytte laboratoriefaciliteterne.

Det, jeg vil spørge Lene Espersen om, er, om en sådan tilkendegivelse kunne være med til, at vi også kan få denne lov vedtaget inden sommerferien. Det synes vi i Socialdemokratiet er vigtigt. Som jeg også sagde i min ordførertale: Kommunerne og de kommunale interessentskaber kommer jo med i forhandlingen om, hvordan man skal udmønte den bemyndigelse, der ligger i loven.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I begrundelsen for at statsliggøre levnedsmiddelkontrollen bliver det gang på gang sagt, at der er problemer med uensartede afgørelser, men det er bare karakteristisk, at uanset hvor mange gange man spørger, så er det ikke til at få nogle eksempler på, at det er den kommunale kontrol, der har et ansvar for uheldige uensartede afgørelser.

Nu prøver jeg en gang til at spørge Det Konservative Folkeparti: Hvilke konkrete eksempler bygger man denne argumentation på? Og som et tillægsspørgsmål: Kan fru Lene Espersen bekræfte, at sagen omkring bakteriebomber i hakket kød er blevet startet af de lokale levnedsmiddelkontroller og ikke af en statslig myndighed?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Keld Albrechtsen om kontrollen og om, hvem der ikke er effektive. Sagen er jo den, at ingen af de mennesker, der blev spurgt om den her sag i går, de lokale levnedsmiddelkontroller, detailvirksomheder, slagtermestre, kan forklare, hvor det er, tingene er gået galt, og det